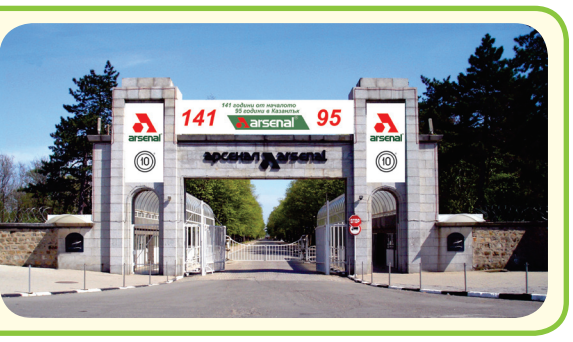
Честит празник, арсеналци!

Бяхме, сме и ще бъдем!

Приемник на в.“Заводска трибуна”
Издание на “Арсенал” АД

на стр. 3

ОЛИМПИЙСКО ПРИЗНАНИЕ ЗА АНСАМБЪЛ “АРСЕНАЛ”

трибуна
arsenal 10
4 октомври 2019 г. • година VIII • брой 217
Адрес на редакцията: гр. Казанлък, бул. “Розова долина” 100, офис 8 (срещу Митницата)

Николай Ибушев:

„АРСЕНАЛ“ Е ЕДНА НЕПОВТОРИМА ФАБРИКА

- Господин Ибушев, 95 години „Арсенал“ в Казанлък отбелязваме тази година. От тях 23 години Вие сте начело на този връх. Каква е Вашата лична равносметка за всичките тези години?

- На практика съм свързан с „Арсенал“ още от дете. Не съм се откъсвал от „Арсенал“. Родителите ми, които работеха в „Арсенал“, са ме водили във фирмения стол, когато нямаше кой да ме гледа вкъщи. Обичах да ходя в стола, за да ям саваринка с лимонада. Беше деликатес тогава. Дете. Майка ми бе основател на Взаимоспомагателната каса в „Арсенал“, а баща ми преди пенсионирането си бе началник ОТК на Завод 5. Арсеналско дете съм аз. Докато бях ученик в първата математическа паралелка в Казанлък, преди още да се създаде Математическата гимназия в града, от 1964 до 1967 година, имах профил електротехника. Бях и запален радиолюбител. Стажувах всяка седмица по един ден в Завод 5, там имаше електронна лаборатория. Бяха ме разпределили там, понеже имах интереси в електрониката. След 1967 година станах студент в тогавашния Съветски съюз. Бях приет в Техническия университет в София, специалност „Електроника“, но на практика не учих там, а в руски ВУЗ.

Работех в „Арсенал“ и преди отиването ми в казармата, и след това. Цял живот съм работил в „Арсенал“ и никъде другаде, с изключение на 3 години, когато по линия на „Арсенал“ бях изпратен на задгранична работа в Сирия. През всичкото останало време съм вървял в йерархията, като се започне от един обикновен работник - нагоре. Минал съм всички стълби и стълбички тук, до генерален директор. Познавам „Арсенал“.

Продължава на стр. 6-7

ЗА ПРАЗНИКА - НОВИ ПРИДОБИВКИ

Още две нови социални придобивки се сдобиха в навечерието на фирмения си празник работещите в „Арсенал“ АД - Казанлък.

След продължили близо година основни ремонтни дейности бяха открити изцяло обновените трапезарии за хранене на територията на Завод 4 – площадка Мъглиж и в Завод 2 на „Арсенал“ в Казанлък.

И двете трапезарии са с капацитет за по 120 души, като допълнително към тях са изградени лавки за храна и топли и студени напитки.

Продължава на стр. 4

ПОЗДРАВ

За годините достоен труд.

За всеотдайността и доверието в добри и лоши времена, с които обгрижвате нашия общ дом „Арсенал“.

Благодарим!

За това, че с достойнство, самоотверженост и с чест носите името арсеналец.

За големия ни ден, който не би се случил без Вас!

Честит да ни е празникът!

За следващите, още по-съдържателни и смислени, добри 95 арсеналски години.

Честит празник!

Синдикални ръководства ва КНСБ и КТ „Подкрепа“ в „Арсенал“

ЗАПОЧНА АКАДЕМИЧНАТА ГОДИНА В ТЕХНИЧЕСКИЯ КОЛЕЖ

Ще бъде разработена магистърска програма за завършилите 3-ти курс на колежа

Продължава на стр. 3

200 студенти прекрачиха прага на Техническия колеж в Казанлък за новата учебна година. Това е третата учебна година на висшето учебно заведение в града на розите. Колежът посреща студенти в 1, 2 и 3 курс по специалността „Технология на машиностроенето“.

Новата академична година бе открита на тържествена церемония от ректора на Технически университет – София, чл. кор. проф. Георги Михов, който каза, че този колеж отразява необходимостта от инженерни кадри в региона. Неслучайно колежът е към Техническия университет в София, който е начело на рейтинговата класация сред висшите учебни заведения в сферата на машиностроенето.

Издателски съвет: Николай Ибушев, Янко Запрянов, Цветан Шиков, Добрин Драгнев;
Редколегия: Деляна Бобева - гл. редактор, Диана Нейчева, Мария Рашкова, Първолета Петкова, Мария Пискова, Миран Маденджиян, Юлия Младенова, Венко Юнаков, Невена Атанасова. *Със съдействието на КНСБ и КТ “Подкрепа” в “Арсенал”АД.*

„АРСЕНАЛ“ – ГРЪБНАКЪТ НА НАЦИОНАЛНАТА ИКОНОМИКА

От 1977 до 1989 година казанлъшката оръжейница е позната у нас и в чужбина като Машиностроителен комбинат /МК/ “Фридрих Енгелс”. Авторитетът му, като предприятие с високи технико-технологически възможности и потенциал, расте благодарение на умелото ръководство на директорите от предишни периоди - Тончо Чакъров /1964-68 г./, Васил Тюркеджиев /1968-72 г./, Стефан Дамянов /1972-74 г./ и по-късно - Тончо Чукалов /1974-83 г./, Иван Иванов /1983-91 г./. Със свой собствен стил и похват в ръководството, с умелата кадрова политика и перспективен поглед, те изграждат авторитета на МК “Фридрих Енгелс”. Към тях могат да бъдат добавени имената на инженерите Неделчо Братоев, Иван Чаков, Атанас Койчев, Богдан Колев, икономистите Петко Петков, Иван Кунчев, Стефан Митев, Иван Кърпачев, Николай Няголов. Ръководители, които ще останат в новата история на комбината като завършени професионалисти, с доказан опит, предаден, използван, усъвършенстван и приложен дори към новите условия. Постепенно се увеличава броят на специалистите като цяло, повишава се и квалификацията на персонала. Всеобщите усилия на ръководство и колектив дават ползотворни резултати. Непрекъснато се обновява и модернизира машинният парк. Това дава възможност за разгръщане на лицензното производство, създаване, усвояване и серийно производство на нови изделия.

Създадената през 1967 година База за техническо развитие и внедряване през 1984 година прераства в Институт за металорежещи машини, ръководен дълги години от инж. Неделчо Братоев. Открива се Завод за синтетичен диамант /1987 г./, съвместно със специалисти от Института за свръхтвърди материали – Киев. Модифицират се фрезовите и агрегатните машини. Разширява се производството на прибори, приспособления и инструментална екипировка. От 1989-90 година започва производството на нови машинни центри по лиценз на японската фирма “Ямазаки”. Оборудва се завод за производство на твърдосплавни смеси и пластини и на монолитна модулна система “Варилок” по лиценз на шведската фирма “Сандвик Коромант”.

Към края на 80-те години, с откритите помощни заводи и цехове /Мъглиж, Шейново, Тъжа, Гъбарево и други/, работещите във фирмата наброяват над 20 000 души. Предприятието е най-голямото в отбранителния бранш на държавата /и такова си остава/, а самата военна индустрия, според експерти, е “гръбнакът на националната икономика”.

На 12.06.1989 г. с Решение на Старозагорския окръжен съд Машиностроителният комбинат е регистриран като Държавна фирма “Арсенал”. С това предприятието връща първото си наименование от неговото създаване през 1878 г. до преместването му в Казанлък през 1924 г.

Промененатa политическа обстановка в страната и преминаването от планова към пазарна икономика определят новия курс в развитието на фирмата и по-нататъшната ѝ производствена и търговска реализация.

От 24.12.1991 г. ДФ “Арсенал” се преобразува в Еднолично акционерно дружество /ЕАД/

с Разпореждане № 55 на Министерския съвет.

На 07.12.1993 след спечелен конкурс за изпълнителен директор на дружеството е назначен инж. Крум Христов. Поел управлението на предприятието в един от най-трудните и тежки периоди от съществуването му, вложил цялата си енергия, знания, авторитет и управленски нюх, за четири години инж. Христов успява да създаде един относителен стабилитет във все още несигурната политико-икономическа и неспокойна обществено-социална обстановка в страната. По принцип, в своята дългогодишна история “Арсенал” е изпадал в проблемни и тежки ситуации точно тогава, когато самата държава се е намирала в процес на резки и драстични преобразувания, на политически и социални кризи.

Инж. Николай Ибушев поема управлението на фирмата през септември 1997 г.

със свой собствен мениджърски почерк – с хъс, “с агресивен стил и високо качество на продукцията на външния пазар”, както той сам го определя в едно интервю. В “Арсенал” съществува отколешна традиция – синовете да поемат след бащите си. Много примери могат да се дадат за цели фамилии, работили дълги години и извървели целия си трудов път тук. Така и инж. Ибушев поема пътя на своя баща, който е участвал в разработването на първите фрезови машини. След дипломирането си в Тулския политехнически институт през 1973 г. Н. Ибушев постъпва на работа в казанлъшкия оръжеен завод и също започва да се изкачва от най-ниското стъпало. Стига до длъжността гл. инженер, основател и директор на “Инженеринг” в “Арсенал”. Поста на изпълнителен директор поема през септември 1997 г. и подбира свой екип от висококвалифицирани специалисти, които участват компетентно в управлението на едно от най-мощните по мащаби машиностроителни предприятия в страната и водещото в отбранителния бранш. През 2004 г. става съпредседател на сформираното Сдружение “Българска отбранителна индустрия” /СБОИ/, чиито основни позиции са водени от идеята, желанието и необходимостта да се възроди този национален отрасъл и да се превърне в държавна политика. Авторитетът на СБОИ го прави член на Асоциация на авиокосмическата и отбранителна промишленост в Европа /ASD/.

През м. юни 2008 г., когато се провеждат общински избори, инж. Ибушев обединява и оглавява предизборна коалиция “Експерти за Казанлък”, сега Местна коалиция „Алтернативата на гражданите“, в листата на която влизат няколко настоящи и бивши арсенали, наистина реализирали се като експерти - всеки в своята си професионална област. На него принадлежи и идеята за един нов модел на общинско управление – без общински възнаграждения за съветниците, като средствата, събрани от тях, е предложено да се използват за авангардни обществено-полезни цели. Целта на инж. Ибушев и колегите му от Коалицията е да приложат своите професионални възможности към условията на общинските дейности.

От 03.12.1999 г. “Арсенал” е вече Акционерно дружество с широка и многомащабна дейност

Новата европейска и евроатлантическа ориентация на Република България определя и новите насоки в производството и търговията на дружеството. Фирмата бързо и целенасочено се адаптира към пазарните условия и растящите технически и технологични нововъведения, водещи до непрекъснато усъвършенстване и търсене на нови идеи и реализация. Всичко алтернативно и перспективно, достигнато до този момент, се запазва и се създават условия за развитието му.

Поради извършените значителни подобрения на традиционните за фирмата автомати, картечници, пистолети и др., дело на специалистите от конструктивно-технологичните отдели, от м. юни 1999 г. всички стрелкови системи носят неговото име - “Арсенал”. Създават се нови модификации стрелкови системи и боеприпаси, съответстващи на стандартите на НАТО. Тези изделия вече доказват на практика своите тактико-технически възможности и завоюват безспорен авторитет в чужбина.

В последните години “Арсенал” непрекъснато обогатява продуктовата си листа

В своята дългогодишна история “Арсенал” е създавал, усвоявал и произвеждал продукция с различно предназначение, която в следващите години се е превръщала в основно производство на новосъздадени предприятия от националната индустрия /акумулатори, дизелмотори, електромотори, радиатори, пружини, синтетичен диамант и т.н./. Не е необходимо допълнително доказателство за това, че “Арсенал”, освен основоположник на отбранителната промишленост, е поставил базата за развитие и на редица предприятия в страната, които са заемали и заемат важно място в родното машиностроене. И днес то си остава едно от малкото предприятия /не само в страната/, което има затворен цикъл на работа – от суровината до готовото изделие и почти пълната комплектация за него. Фирмата има добре изградена репутация в областта на двойните технологии. Разполага със специалисти, покриващи разработването, дизайна, производството и разширяването на продуктовата гама, проектирането, инженеринга и търговията, 98% от която е предназначена за експорт. На практика компанията има търговски пазари във всички континенти.

От 2007 г. създаденото още през 1999 г. Акционерно дружество “Арсенал 2000” е генерален търговски представител на “Арсенал” АД,

но работи и с други лицензирани външнотърговски фирми. Има защитена търговска марка в ЕС, САЩ и още над 30 страни по света. Всички изделия, обект на индустриална собственост, са регистрирани в Патентното ведомство и са издадени 10 патента за изобретения, 29 свидетелства за полезен модел и 58 за промишлен дизайн.

Всичко постигнато в дългогодишната история на ”Арсенал” е свързано с инвестиции в развитието на човешкия потенциал, внедряването на нови технологии, процеси, машини и съоръжения.

За професионалната подготовка на персонала от 2010 г. към дружеството е открит Център за професионално обучение по 10 професии. С преподаватели от ТУ - София, филиал Пловдив и ТХМУ – София са проведени курсове за квалификация, през които са преминали повече от 150 специалисти. Предприятието е с изключителен принос и за откриването на Технически колеж в Казанлък към ТУ – София. Фирмата оказва финансова подкрепа на студентите от колежа и обучаващите се в други висши учебни заведения. Дълги години „Арсенал” и Професионална гимназия „Иван Хаджиенов” работят съвместно по програми, свързани с дуалното обучение на средношколците.

Усвояването на нови изделия и производства е свързано с инвестиции, насочени към строителството на нови, ремонта и реконструкцията на стари сгради, складове и битови помещения, със закупуването и пускането в експлоатация на съвременна и модерна техника. През последните десет години арсеналските специалисти използват възможностите на над 400 новозакупени машини и оборудване. В изпълнение на социалните програми и дейности е извършен ремонт на фирмения стадион и други спортни площадки и съоръжения около него, ремонтирани и обновени са обектите за столово хранене, осигурени са безплатен транспорт и отдих на море.

Само за последните години инвестициите на „Арсенал” АД надхвърлят 160 милиона лева

От приватизацията до днес активите на дружеството са нараснали 4 пъти, капиталът – близо 50 пъти, а продажбите са с 5 пъти повече.

Системата за управление на качеството на “Арсенал” АД е одобрена от LRQA в съответствие с ISO 9001:2000, приложима за “Проектиране и производство, доставка и сервиз на фрезови машини, колонни бормашини, фрезови машини с ЦПУ, обработващи центри, агрегатни и специални машини по спецификация на клиента и окомплектоващи приспособления”. Системата за управление на качеството за “Проектиране и производство на въоръжение, боеприпаси и елементи за тях” е сертифицирана в съответствие със Съюзната публикация на НАТО – AQAP 2110.

Създадената отлична организация на работа, действащата система за управление на качеството, компютърното тестване на бази-данните и многократните изпитания на системите в различни екстремални условия са допълнителна гаранция за високото им качество, надеждност, конкурентноспособност, международно признание и търсене на изделията с марката “Арсенал” – сериозен конкурент и надежден партньор.

Първолета Петкова
Музей “Арсенал”

ЕКСПЕРТИТЕ ОТ „АЛТЕРНАТИВАТА НА ГРАЖДАНИТЕ“ ОТИВАТ НА ИЗБОРИТЕ С ЧИСЛОТО НА СЪВЪРШЕНСТВОТО - 70

70 е номерът, с който ще се яви на местните избори в общата интегрална бюлетина единствената регистрирана в Казанлъшка община местна коалиция - ***„Алтернативата на гражданите“***, каквото е новото име на познатата досега група на ***„Експерти за Казанлък“***.

За четвърти поред път познатите имена и личности от Казанлък, в досегашната форма на ***„Експерти за Казанлък“***, ще се явят на местния вот, но с ***новото име „Алтернативата на гражданите“***, в конкуренция с останалите партии и коалиции, за разпределение на мандатите в Общинския съвет.

В последния Общински съвет, мандат 2015-2019 година, ***„Експертите“***, които в почти същия формат са в новото наименование ***„Алтернативата на гражданите“***, имаха 6 общински съветници.

Причината за промяната на името е решение от началото на септември на ЦИК.

Бившите ***„Експерти“*** се явяват на изборите с пълна листа от 37 кандидат-съветници.

Интегралната бюлетина за местните избори в община Казанлък ще включва общо 73 позиции.

Според скритите послания на числата в християнството, номерът, паднал се на местната коалиция ***„Алтернативата на гражданите“*** – ***70, е числото*** - символ на съвършенството, на целостта, на порядъка. Свързва се с божествения израз на реда в света, на хармонията.

70 е броят на апостолите, разпространявали Христово учение.

Предизборен щаб на местна коалиция ***„Алтернативата на гражданите“.***

„АЛТЕРНАТИВАТА НА ГРАЖДАНИТЕ“ - ТУК МОЖЕ ОЩЕ ПОВЕЧЕ ДОБРО!

Дървото на живота - символ на могъществото, силата, развитието, просперитета, дълголетието и промяната, бе избрано за талисман на предизборната кампания на единствената местна коалиция, регистрирала листа с кандидати за общински съветници в община Казанлък на предстоящите местни избори на 27 октомври - ***„Алтернативата на гражданите“***.

Местната коалиция е наследник на досегашната група ***„Експерти за Казанлък“***, която три поредни мандата имаше свои общински съветници в местния парламент на община Казанлък. Решение на ЦИК от началото на септември наложи промяна в наименованието на формацията.

Символично талисманът на групата бе връчен на водача на листата на ***„Алтернативата на гражданите“***, Почетният гражданин на Казанлък и изпълнителен директор на „Арсенал“ Николай Ибушев, при откриването на Предизборния щаб на коалицията.

Той се намира на булевард „Розова долина“ №5, срещу Военния клуб.

Местната коалиция е съставена от личностите, познати досега като част от групата ***„Експерти за Казанлък“***, доказани и утвърдени имена от икономическия и обществен живот на Казанлък.

Пет са новите попълнения в листата с кандидати за общински съветници -Калин Божков, заместник-директор „Производство“ в „М+С Хидравлик“, Георги Даскалов - учител по химия и физика в ПГ „Иван Хаджиенов“, Дончо Дончев - управител на „Мегастрой“, Павлин Кръстев – заместник-директор на Завод 6 в „Арсенал“, д-р Петя Димова-Голакова.

„Алтернативата на гражданите“, която в интегралната бюлетина за предстоящите местни избори е под номер 70, ще участва в изборите за нов състав на Общинския съвет с пълна листа от 37 кандидати за общински съветници.

За четвърти пореден път водач на листата е Почетният гражданин на Казанлък, изпълнителният директор на най-голямото предприятие в България - Николай Ибушев.

Основната кауза на кандидатите за общински съветници от ***„Алтернативата на гражданите“*** е развитие и нови, още по-добри възможности за Казанлък и района - чрез експертни, мъдри, професионални и с грижа, решения и визии, взети от честни, смели хора, професионалисти и експерти в различни сфери.

С ясното съзнание, че тук може още повече Добро!

Местна коалиция „Алтернативата на гражданите“ - номер 70 в интегралната бюлетина!

Купуването и продаването на гласове е престъпление!

Предизборен щаб

Продължение от стр. 1

ЗАПОЧНА АКАДЕМИЧНАТА ГОДИНА...

„Градът, регионът, държавата имат нужда от вас и вашите знания, бъдещето ви принадлежи“. С тези думи се обърна към колежаните проф. Михов.

Като пример за партньорство между бизнеса и академичната общност определи Техническия колеж Галина Стоянова, в чийто втори мандат като кмет на Казанлък бе открито висшето училище.

Арсеналското момче от дуалното обучение Тихомир Робов е сред новите колежани

„Казанлък е най-индустриалният район в България, защото на 1000 души население има най-голям процент работещи в промишлеността. Заслуга за колежа имат обединените усилия на общинското ръководство, бизнеса в града и академичното ръководство на ТУ - София“, каза в приветствието си Николай Ибушев, изпълнителен директор на „Арсенал“ АД.

Именно с реализацията на мащабната дарителска кампания, инициирана от „Арсенал“ и подкрепена от останалите предприятия, колежът разполага с напълно обновена база.

Прокуристът на „М+С Хидравлик“ Владимир Спасов сподели, че с откриването на колежа се е сбъднала неговата и на поколения казанлъчани мечта за висше учебно заведение в града. Според него, ще има нужда и от разкриването на нови специалности.

Директорът на Техническия колеж проф. Ивайло Ганев в словото си пред колежаните заяви, че в учебното заведение се реализира нов подход на обучение - студентите учат и работят в своя град и се обучават практически в самите заводи.

Той съобщи, че предстои да бъде разработена, отново съвместно с бизнеса, магистърска програма. Обучението в нея ще бъде 2.5 години, като студентите на колежа, след завършен 3-ти курс и взет държавен изпит, ще могат да запишат магистратура.

На официалната церемония присъстваха още проф. Любомир Димитров, заместник-ректор на ТУ-София, доц. д-р Пламен Угринов, организатор на учебната дейност в колежа, преподаватели, колежани, представители на фирмите.

Юлия Младенова

ПРИЗНАНИЕ

ТАНЦЬОРИТЕ НА „АРСЕНАЛ“ - НА ОЛИМПИАДАТА ТОКИО-2020

Така изглеждаше рекламният плакат от турнето на Ансамбъл „Арсенал“ я Япония.

Турнето продължи от 10-ти до 26-ти септември тази година. Арсеналци танцуваха в „Глобал Арена“, гр. Мунаката, Префектура Фукуока

Фолклорният танцов ансамбъл на „Арсенал“ ще участва в културната програма на Летните олимпийски игри догодина в Токио, съобщи за „Трибуна Арсенал“ художественият ръководител на състава и директор на Дома на културата „Арсенал“ Христо Стоянов. Арсеналският ансамбъл се завърна от традиционно турне в Страната на изгряващото слънце, в което тази година участваха 25 казанлъчани. Гастролът на ансамбъла през 2019-та е включвал концертни програми в Мунаката и Фукоока. Изявите в Токио са отпаднали поради трескавата подготовка на японската столица за Летните олимпийски игри 2020. Догодина ръководеният от Христо Стоянов ансамбъл ще свири, пее и танцува по време на спортните събития в Токио, като част от културния афиш на България и едновременно с това – като реклама на единственото по рода си българо-японско сътрудничество, реализирано от Казанлък, „Арсенал“ и Мунаката. През 2020-а година ще се отбележи тържествено 20-тата годишнина от зараждането на тези културни връзки, в чиято основа е „Арсенал“. Сътрудничеството през тези години се разрастна до нивото на силни, не само културни, връзки между Казанлък и Япония, които вече имат богата история.

По време на тазгодишното пътуване арсеналският ансамбъл бе придружаван от директора на казанлъшката Математическа гимназия Красимир Дамянов, който посети местно училище с идеята за подписване на Споразумение за сътрудничество между двете сродни учебни заведения. Проведените разговори очертават среща в Казанлък догодина за подписване на Меморандум при гостуването тук на японска делегация, вероятно по време на Фестивала на розата.

Диана Рамналиева

Продължение от стр. 1

...НОВИ ПРИДОБИВКИ

На територията на Завод 4 в Мъглиж, паралелно с изграждането на новата столова, са изградени и нови санитарни и битовии помещения, складове за готова продукция и работни офиси.

Двата новооткрити стола за хранене ще работят с гъвкаво работно време, позволяващо да се снабдят с храна и работещите на смени.

Новооткритата трапезария на територията на Завод 4 в Мъглиж, в близост до цех 170, ще бъде изключително полезна и удобна за работещите в отдалечените от основния стол за хранене цехове.

За откриването на новата социална придобивка служителите от „Столово хранене" в „Арсенал 2000" се бяха постарали да приготвят вкусна почерпка.

В откриването и пускането в експлоатация на новите две придобивки за близо 3 хиляди работещи в двата завода участва ръководството на „Арсенал" АД начело с изпълнителния директор Николай Ибушев. Той благодари на фирмите, създали комфортното и приятно място за арсеналци - „Еврострой" - Вадим Карагьозов и Елмонт" - Денчо Христов, като заяви, че съвсем скоро започва ремонт и на столовата на Завод 1.

„Няма да спрем да облагородяваме завода и да правим така, че да става все по-хубаво", каза пред работещите в Завод 4 изпълнителният директор Николай Ибушев. „Правим това, за да може работещите тук да са спокойни", допълни той. „Ако е тясно, ще направим и трети стол за хранене", обеща на работещите в Завод 4 изпълнителният директор на „Арсенал".

С думи на благодарност и висока оценка за стореното отстрана на изпълнителния директор на „Арсенал" Николай Ибушев и екипа му за община Мъглиж оцени направеното кметът на Община Мъглиж Господин Господинов.

Кметът на Община Казанлък Галина Стоянова уважи церемонията по откриването на изцяло обновения и ремонтиран стол за хранене в Завод 2 на „Арсенал" в Казанлък.

„Няма бивш арсеналец", каза тя и благодари за делата и приноса за общината и работещите в нея от страна на ръководството на „Арсенал", като подчерта огромното значание на „Арсенал" за района в качеството му на най-голям работодател.

Стоянова благодари за подкрепата на групата съветници от групата на „Експерти за Казанлък" в името на важни и добри решения за общината, като пожела успех на нейните членове на предстоящите местни избори.

„Трибуна Арсенал"

АРСЕНАЛ В ЦИФРИ

4-ТИ ОКТОМВРИ 2019 ГОДИНА

Независимо от спецификата си на производство, най-голямото предприятие в България, с най-много работещи в него - „Арсенал", има по-голям брой жени в състава си, отколкото мъже.

Жените са повече от половината от всички работници и служители в двете дружества - „Арсенал" АД и в търговската къща „Арсенал 2000" АД.

4 884 са жените на работа в „Арсенал" от общо 9 308 работещи в края на септември тази година.

На 18 години и половина е най-младият работник в дружеството - Антон Живков Филипов, който е хидроизолаторчик в строителната бригада на „Арсенал". Фирмата за него е първата месторабота. Започва веднага, след като навършва пълнолетие през април тази година.

Арсеналският доайен е Стойо Иванов Петров, роден през 1940 година. Той е технолог в Завод 5/601.

На 18 години е и най-младата надежда на „Арсенал", която трупа опит по линия на дуалното обучение. Това е машинният оператор ММ с ЦПУ в Завод 5, цех 610, Николина Нейчева Гюмюшева.

Големия юбилей на „Арсенал" АД в празничния 4-ти октомври споделят 36 рожденици - работници и служители на „Арсенал" и „Арсенал 2000".

Честити да са годините им, които посрещат днес и всички следващи!

В здраве и щастие да ги нижат:
Стефан Иванов Стефанов - 6/120
Иван Костов Иванов - 1/190
Боряна Стайкова - 3/102
Любомир Динев – 1/121
Алет Ибрям Мехмед - 5/372
Жоро Николов Дърменов - 5/372
Стефан Славов Русев - 18293
Тодор Карадимов - 1/221
Станимир Спиров - 1/161
Стефан Милев - 1/591
Господин Господинов - 4/150
Стефка Колева - 1/704
Елка Карабоюкова - 5/360
Цветка Митева - 1/592
Калоян Ненов - 1/141
Валентина Георгиева - 4/130
София Рунтева - 5/510
Калина Парашева - 3/140
Стефка Славчева - 4/110
Румяна Ганчева Иванова - 1/310
Андрей Ангелов - 1/122
Красимир Василев - 18251
Веселин Станчев - 1/104
Елена Вълева - 4/104
Ваня Недева - 4/110
Александър Стоянов - 1/282
Радослав Митков Петков - 1/300
Недялка Сейкова - 2/103
Милен Дунков - 1/341
Пенко Шипчанов - 1/783
Теодора Ганчева Димитрова - 4/ 150
Таня Костадинова - 1/ 104
Стефан Петранов - 5/630
Ахмед Ферадов - 2/160
Недка Спасова - 1/790
Теодор Стефанов - 1/163

На всички - честито!

Той е арсеналският ветеран. Ама най. Има респектиращо трудово досие от 150 страници. Цяла книга, в която е събран животът му. А той е тук, в „Арсенал". От 1963 година.

До сега. С никакво прекъсване, с изключение на три години работа за „Кинтекс".

Името му е нарицателно – за опит, мъдрост, доверие. Знаят от най- големия до най-малкия началник. А младите има какво да научат от него.

Този забележителен човек е технолог в Завод 5, цех 610. И след броени месеци ще навърши своите достолепни 80 години.

Поне 20-сет от тях отдавна е скрил в спортния хъс, натура и колело, с което го помнят бивши и настоящи колеги.

Технологът Стойо Иванов Петров. Едно от имената на „Арсенал", които остават в неговата 95-годишна история с лоялността си към марката, всеотдайността си към работата.

Започнал като стругар 3-ти разряд, работил дълго време в оръжейното производство в Завод 1, после основен кадър на „Инженеринга", днес Стойо Иванов е безценен с познанията си като технолог в Завод 5.

Има енергия за дузина, казват тези, които ежедневно делят служебни проблеми и победи с достолепния арсеналец-доайен.

* * * * * * * * * * * * * * * * * * *

На 18 години и половина е най-младият арсеналец, хидроизолаторчикът Антон Живков Филипов.

Младежът споделя, че работата в колектив му харесва. Мотивиран е да учи и знае повече, за да си я запази. И дума не можело да става в сравнение с работата на павилион за баници, каквото правил преди времето в „Арсенал".

Прави планове, след като завърши курса за шофьор, сериозно да приключи и с образованието си, което изоставил заради нуждата да работи. От два месеца Антон живее с Ани, ученичка в дуалното обучение в ПГ „Иван Хаджиенов" - неговият стимул да се усъвършенства и учи.

Ани много иска да уча, непрекъснато ми го повтаря, споделя Антон.

В „Арсенал" го води родният му дядо. Който му е и колега.

От него и от останалите колеги от цех 442 на Завод 0 момчето учи занаят. Добър е.

Степенувал е приоритетите си в живота - шофьорска книжка, вечерна гимназия, компютърен курс. После Ани и дом. Самостоятелен.

Ще гласува. За първи път на тези избори.

Няма дилеми с доверието или избора за кого.

Който дава хляба, той е, откровено казва Антон Живков.

Най-младият работник на „Арсенал".

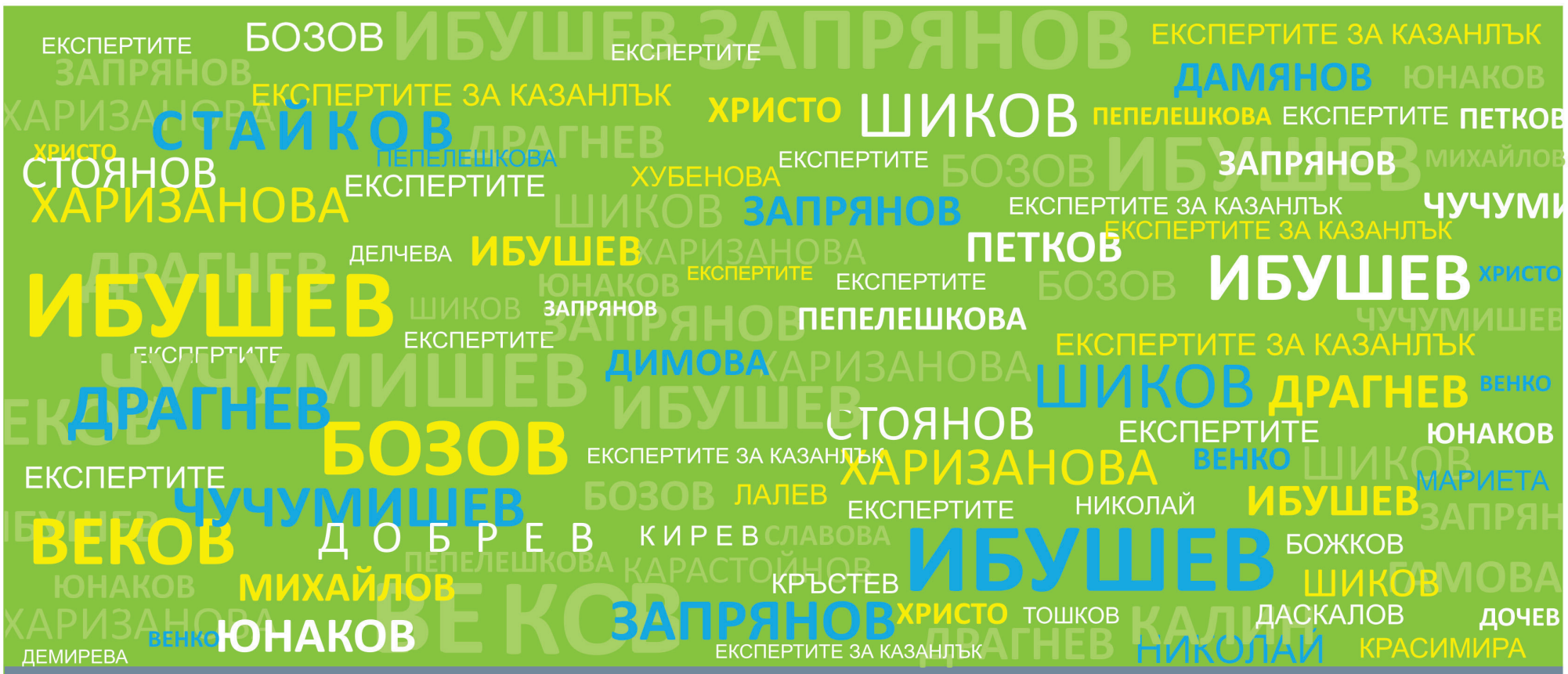
Който чака тазгодишния празник с огромно вълнение - ще му е също за първи път. Да е на такъв празник. И няма да е сам.

Ще води и Ани.

Да види какво е, за да дойде и тя тук.

Бетон логика.

Деляна Бобева

70

АЛТЕРНАТИВАТА НА ГРАЖДАНИТЕ

www.alternativatanagrazhdanite.com

МЕСТНИ ИЗБОРИ • **КАЗАНЛЪК 2019**

КУПУВАНЕТО И ПРОДАВАНЕТО НА ГЛАСОВЕ Е ПРЕСТЪПЛЕНИЕ

70

В бюлетината за общински съветници

АЛТЕРНАТИВАТА НА ГРАЖДАНИТЕ

www.alternativatanagrazhdanite.com

МЕСТНИ ИЗБОРИ • **КАЗАНЛЪК 2019**

КУПУВАНЕТО И ПРОДАВАНЕТО НА ГЛАСОВЕ Е ПРЕСТЪПЛЕНИЕ

70

АЛТЕРНАТИВАТА НА ГРАЖДАНИТЕ

www.alternativatanagrazhdanite.com

КУПУВАНЕТО И ПРОДАВАНЕТО НА ГЛАСОВЕ Е ПРЕСТЪПЛЕНИЕ

ЗА ОЩЕ ПОВЕЧЕ ДОБРО!

Николай Ибушев, председател на Местна коалиция „Алтернативата на гражданите“

Уважаеми съграждани,
Казанлъчани,
Жители на Община Казанлък,
Арсеналци,

Когато преди 11 години, през 2008 година, на местните избори тогава за първи път се роди групата, инициирана от мен - ***„Експерти за Казанлък“***, аз и хората, които ми повярваха и ме последваха, бяхме убедени, че това е правилният път за развитието на общината: за възхода на Казанлък, за възможността хората му да живеят прилично, смислено, спокойно.

Да живеят добре.

Всички мои съмишленици, събрани и тогава, и сега, в пълна листа от 37 изявени казанлъчани: лекари, юристи, банкери, инженери, директори на фирми и предприятия, предприемачи в различни сфери, различни хора, част от обществото на Казанлък, кандидати тогава за общински съветници, вярваха, че това е единственият правилен път към Доброто.

Като му се посветиш. Безвъзмездно. И всеотдайно.

С вашето доверие доказахме това.

Случващото се в Казанлък през тези 11 години доказва това.

И категорично твърдя, че именно нашето присъствие в Общинския съвет на Казанлък, в местната законодателна власт в общината, допринесе за реда, спокойствието, конструктивността и диалога, за добрите решения за казанлъчани.

Парирахме политическите тържища и противоборства.

Без нас нямаше да е същото.

През всичките три изминали мандати на общинските съвети в общината, в които групата на ***Експертите*** присъства, обликът, визията, животът тук се промени.

Затова сега, и на тези предстоящи местни избори, в които ще избираме нови органи на местната власт, ние, ***Експертите на Казанлък***, имаме очи, основания, доблест, отново да поискаме вашето доверие и подкрепа.

Като ваши представители в местната власт.

Тази, която е най-близо до всички ни.

Искам това доверие и с респекта от моите съмишленици, хора, за които Доброто и Развитието на общината са кауза.

Едни и същи хора, личности с биографии, имена с дири в настоящето и бъдещето на общината. Хора с размах и мащаби в мисленето, всеотдайни и мъдри, с трупан житейски опит в трудни битки.

Искаме това доверие и подкрепа, за да продължим да надграждаме стореното за Казанлък и населените места. С професионализъм, честно, експертно, смело, с ум и сърце. С всеотдайност.

За съжаление, промяна в законовата уредба преди изборите наложи групата ***„Експерти за Казанлък“*** да има ново име, тъй като по закон следва да вземе името на една от партиите, които като коалиция правят нашата група. Ние избрахме да сме ***„Алтернативата на гражданите“***.

Като най-близо до нашата философия:

За най-доброто от възможното Добро за Казанлък и неговите жители, за жителите на общината.

За развитието на района.

Можем да избираме между два пътя:

Да продължим напред, както досега сме го правили, и благодарение и на нашия принос и труд Казанлък и общината да се развиват, с търсене на консенсус и съгласие, в диалог и експертност.

Или да тръгнем назад и надолу, с политическо противоборство и противопоставяне, както беше преди 10 години. В Нищоправенето и Нищослучващото се. В Дремиград.

Ние избираме първия.

Пътят Напред.

Искреният ни стремеж и желание за това, като дадем най-доброто от себе си, на което сме способни, при това безвъзмездно, всеотдайно и в името единствено на градивни каузи, през всичките години на присъствието ни в местната законодателна власт, бе възнаградено и от знаците на съдбата.

Настоящият политически жребий отсъди за ***„Алтернативата на гражданите“***, досегашните ***„Експерти за Казанлък“***, изборното число под ***номер 70*** в интегралната бюлетина.

Числото - символ на съвършенството, на целостта, на порядъка, на божествения израз на света и хармонията.

70 са били и апостолите, разпространявали Христовото учение.

Без да имаме амбицията за подобно олицетворение, нито обременени с тежки политически амбиции за власт и национално присъствие, за надбягване по стълбичката на властта, искаме вашето доверие, на хората от долината, за да продължим да работим и търсим най-правилните и верни решения за развитието на района, който споделяме взаимно.

За доброто в живота ни тук и сега. За утреТО на децата ни.

Които няма да ни простят пропилените добри възможности.

Нито евтините тарикатлъци.

Нито спотайването, докато отмине трудното.

Всеки един от тези хора, които са част от каузата ***„Алтернативата на гражданите“***, включени в кандидат-съветническата ни листа, са хора-конструкции.

Стълбове, които умеят и носят отговорност за хляба и съдбите на десетки, стотици, хиляди хора от община Казанлък.

Които с дела са създали имената си, с труда си - развитието и стабилността на общината.

Такива хора не могат да са евтини политически дилъри или интриганти, прекупвачи на гласове и интереси.

Такива хора са отговорни, смели, честни, обръгнали в житейски трудни битки, в името да отстояват по-добрата алтернатива.

Развитието и стабилността.

Максималното добро за максимален брой хора.

Какъвто е чистият стремеж и смисъл на истински отговорната грижа за хората. И смисъл на политиката изобщо.

Да вървиш напред винаги е по-добрият избор.

Ние, от ***„Алтернативата на гражданите“***, аз и моите съмишленици, избираме това.

Затова и не издигаме кметове по населените места, нито се целим в общинския кметски стол.

За нас е важно да имаме достатъчно сериозно представителство в Общинския съвет на Казанлък.

Там, където се полагат основите на всичко, свързано с развитието на общината.

Наше дълбоко убеждение е, че напред се върви само с полезни и конструктивни решения.

Не може да си безпринципен управляващ. Нито сляп и глух представител на гражданите, нито безсърдечен човек.

Затова и през всичките тези години с колегите от групата сме дарявали на 100% възнагражденията си като общински съветници за хората и за добрите каузи:

за талантливи младежи, за нуждаещи се хора, за будители и пазители на духа, за ремонти на сгради, здравни заведения, за създаване и поддръжка на Техническия колеж в Казанлък.

И това е частица от посветеното на хората на Казанлък и общината.

С ясното убеждение, че няма по-добра алтернатива за гражданите от честни и качествени граждани, които да отстояват и защитават интересите им: правото им да живеят в поуредени села, квартали, да имат нужното спокойствие за сигурността на децата си и работните си места, за възможността децата им да остават тук, като надграждат в знания и професионални умения,

се обръщам към вас, уважаеми съграждани,
жители на община Казанлък,
арсеналци,

да подкрепите с вашето доверие и глас на предстоящите избори на 27 октомври общата ни кауза: Развитие и нови, още по-добри възможности за Казанлък и района.

Чрез експертни, мъдри, професионални, с грижа, решения и визии.

Тук може още много повече Добро.

Тази е ***Алтернативата на гражданите.***
Друга няма.

С уважение:
Николай Ибушев -
Водач на листата с кандидати за общински съветници от Местна коалиция **„Алтернативата на гражданите“**,
Почетен гражданин на Казанлък,
Изпълнителен директор на „Арсенал“

ИВАН КУНЧЕВ: „СТОЛЕТИЯ НАПРЕД...“

„Арсенал“ е моята втора Академия, ми казва един казанлъчанин, по силата на съдбата участник в събития, които за Града на розите календарът на времето десетилетия по-късно със сигурност маркира като „исторически“. „Исторически“, защото срещите, решенията и после – свършеното, са оставили трайни следи тук. Неща, без които не си представяме ежедневния си живот. По времето на соц-а им казваха „придобивки“. И въпреки ироничната конотация на тази, тогава изтъркана от употреба, дума, те са си точно това – построени водопроводи, сгради, пътища, здравни заведения и детски градини, онова, което деловият език, нарича просто – „стопанска, социална, културна, здравна и прочие инфрастуктура“. Която веднъж придобита, не спира да се ползва.

Иван Кунчев, възпитаник на Търговската гимназия в Сливен и Икономическия ВИНС – Варна, оставя живота си в Казанлък. Причината, както за хиляди други, е „Арсенал“.

„Щастлив съм, че онова, което сме направили, се ползва и днес. Времето го доказа – построеното е полезно десетилетия по-късно. И ще продължава да служи на хората на Казанлък“, ми казва Иван Кунчев. Човек с опит, изкристализирал в мъдрост, характерна за зрелостта. Преживял е възходите на професионалист „във вихъра“ на градските събития и огорченията на бързото уволнение в първите години на прехода, когато много специалисти изведнъж стават излишни. По политически, не по професионални причини. Не е чудно, предвид арсеналските традиции, че и Кунчев помни точно датите на идването и отиването си от оръжейницата: на първите си стъпки като стажант, дошъл за три месеца тук точно преди 60 години.

Годините...

На 1-и октомври 1959-а бъдещият икономист Кунчев минава за пръв път портала на „Арсенал“. Не е нужно да казваме, че е респектиран – при всички е така. През март 1960-а вече е в персонала на голямото предприятие. Тръгва нагоре: плановик – счетоводител - зам.-главен счетоводител... До ръководител на Капиталното строителство на „Арсенал“. Ценният опит го „издига“ до общинската управа на Казанлък. Става „дясна ръка“ на Кмета на Столетието Станчо Коев. Мащабите, практикувани в „Арсенал“, нанасят върху стопанската и културна карта на града бази, които още когато са планирани, са определени като „обекти със стратегическо значение“. И то си е така. Водопроводът със стоманени тръби: Търничене – Габарево – Сахране – Казанлък, с постигнатите 160 куб. м. дебит, решава за десетилетия напред проблема с водоснабдяването на Казанлък. Решено е и пречистването на отпадните води. Големият ремонт на общинската болница, строителството на поликлиниката, обходният път на Казанлък, удвояването на участъка Казанлък – Тулово, пешеходните и вело-алеи от града до Овощник и Крънското ханче, хотелският комплекс „Казанлък“... Може ли сега някой да си представи града без тях...? Повечето идеи, реализирани от инвестиционния екип, ръководен от Кунчев, са идеи на тогавашния кмет Станчо Коев. Длъжността му включва и председателство на т. нар. по това време Общински народен съвет, на който Кунчев е заместник, заедно с още трима други управленци. Идеята на екипа е да се ползват ресурсите на икономиката на Казанлък, на отделните предприятия, за да може в този неокръжен град да има финансиране за големи обекти, давани от властта само на окръжните градове. Екипът успява. На първо място - с помощта на „Арсенал“. Използва се схемата на специалното Постановление 41 на МС, което допуска в промишлените обекти да се включват и социални обекти. Така е решено и водохващането на р. Тъжа, извършено от „Арсенал“ и после прехвърлено на ВиК. Вдигат се 8 детски градини – 5 по селата и 3 в Казанлък: Крън, Шейново, Дунавци, Копринка, ЦДГ на „Гладстон“, в Източното над Старческия дом и до жп-линията в Западното. За последната градина Кунчев не може да се примири, че вече я няма. Когато видял да се събаря сградата в Западното, умът му не стигал да проумее как нещо, което така трудно е построено, може с лека ръка да се премахне. Поинтересувал се, отговор не получил. „Такива са времената“, разсъждава Кунчев, но това не му помага да приеме разрухата - помни „тичането“ Казанлък – София, ентусиазма и многото труд. Паметна за него е възловата за бъдещето на ДК „Арсенал“ среща на 13-и юни 1975 г., когато с Иван Панайотов и Петко Влаев отиват при премиера на НРБ Станко Тодоров. Битката е за Дома на културата „Арсенал“ в центъра на Казанлък, който да се ползва от всички граждани. Трудна битка: амбицията на казанлъчани надхвърлила очакванията на правителството, обектът бил прекалено голям и скъп. Но срещата, уредена от Пеньо Кирацов, арсеналски кадър, стигнал високите властови етажи на партията и правителството в София и с принос за казанлъшкото машиностроене, била успешна среща. Кирацов помогнал. Принос има и Георги Захариев. А изказването пред Станко Тодоров на Живко Живков, член на Политбюро, станало решаващо. Живков се изказал много ласкаво за Казанлък, изтъкнал, че това е сериозен град с принос за България, помни и днес Иван Кунчев. За да вдигне големия си дом на културата, „Арсенал“ получил и „Да!“ от шефа на ДСО „Металхим“ инж. Илия Гунчев - без това нямало как да станат нещата. Така борбата срещу правителствените намерения - да се „отрежат“ от идейния проект сериозни части от днешната сграда, протича с успех. Пълният проект на арх. Коста Кожухаров получава картбланш. Почти 20 години по-късно – през 1992 г., ДК „Арсенал“ – като третата по мащаб подобна сценична база у нас, след НДК и Комплекса във Варна, отваря врати за стотици културни прояви и хиляди казанлъчани.

11 метра широка и 5 висока, с дълбочина 12 метра, сцената е съоръжена с хидравлично управление, оркестрина, 50 прожектора, модерно озвучаване. Голямата зала е с 500 места, камерната - със 110. Факт са пълната гама от сервизни помещения, репетиционни зали, дори – ресторант и сладкарница... “Всичко това се ползва и днес, това няма как да не ме прави щастлив“, коментира прекият участник в начинанието ДК „Арсенал“ Иван Кунчев. Има и от какво да го боли. Отоплението е провалено. Казанлък вече няма ТЕЦ. А той помни усилията, вложени в него. Идеята се разработва още от 60-те години на миналия век. ТЕЦ-ът също е прокаран покрай нуждите на „Арсенал“ с намеренията после да се ползва от всички. Така и става. Но вече го няма. Има въпроси, на които, според Кунчев: “Няма кой да ти отговори...“.

Времената

Спасението на ДК „Арсенал“ в годините на безпаричие и хоас след 1990-а Кунчев вижда в днешното му управление отстрана на директора Христо Стоянов: “Ако не беше той, щеше да е пълна разруха!“, казва Кунчев. Той помни нелепата идея за деконструкция на облицовката в голямата зала в средата на 90-те, когато било решено, че материалът е пожароопасен: “Как ще е пожароопасен, когато ние доставихме с цената на всичко най-специалното негоримо трислойно ПДЧ, което у нас се намираше изключително трудно и се произвеждаше само за специални обекти единствено в Берковица!“ 4 хиляди кв. м. плоскости по над 20 лв. квадрата дошли от Берковица за казанлъшкия дом на културата. По специален режим, с валута за 150 хил. лв. на онези пари, били купени вносните тръбички, заедно с проектирането на огромното осветително тяло в голямата зала. Цялото обзавеждане от масивно дърво е поръчано в Шумен... Тези и още стотици подробности, минали през ръцете му, Иван Кунчев, помни. Но отдавна е на етап: “Ние си караме стариите...“. След ОНС, в началото на 80-те, се връща в „Арсенал“, където признава, че той и други като него са научили много, почти всичко: „Това, което сме научили, няма да се повтори, но – такива са времената. Няма на кого да се сърдим“. Времената го захвърлят извън оръжейницата през 90-те. Работи в „Тексимбанк“. Наученото осем години, като пряк заместник на арсеналския главен счетоводител Иван Кърпачев, му помага много. Както и куп други неща. Затова Кунчев казва, че „Арсенал“ е втората му Академия. Освен наученото в професионален план, животът го научава и на друго: Направеното остава. То се ползва и ще се ползва, според него, “столетия напред“.

Диана Рамналиева

Иван Кунчев /на преден план вляво/ с арсеналците Мария и Иван Дянови, Пепа и Иван Ганчеви и Кънчо Минков на връщане от Бузлуджа. Сн. Бончо Миланов

ПЛАТЕНА ПУБЛИКАЦИЯ

ПОКАНА

Управителният съвет на СНЦ „Училищно настоятелство – ПМГ „Никола Обрешков“, гр. Казанлък, на основание чл. 26 от ЗЮЛНЦ и чл. 24 и чл. 25 от Устава на сдружението свиква общо събрание на 04.11.2019 г. в 17:00 часа в гр. Казанлък, ул. „Орешака“ № 2, в учителската стая на училището при следния дневен ред:

1. Приемане на нови членове на сдружението;
2. Освобождаване на стари членове;
3. Приемане на отчета за дейността на управителния съвет;
4. Избиране на нов управителен съвет;
5. Приемане на програмата за дейността на сдружението.

При липса на кворум, на основание чл. 27 от ЗЮЛНЦ, събранието се отлага с 1 час по-късно на същото място и при същия дневен ред.

01 октомври 2019 г.

Управителен съвет на СНЦ „Училищно настоятелство – ПМГ „Никола Обрешков“

Николай Ибушев:

„АРСЕНАЛ“ Е...

Продължение от стр. 1

Той е машинистът на големия влак.
И всъщност не се нуждае от каквото и да е представяне.
Името му е марката и марката – името му.
Като скачени съдове са.
И категорично не могат един без друг.
Животът му се е случил тук.
Така се е слял с живота на достолепния „Арсенал“, който само след 5 години ще навърши век в Казанлък. Почти половината от това време Николай Ибушев - изпълнителният директор на „Арсенал“, е част от тази респектираща история.
История, в която е и най-дългогодишният ръководител на фирмата с най-много работещи в нея в страната.
Верни на традицията, в навечерието на големия юбилей - 95 години от позиционирането на „Арсенал“ в Казанлък, е времето за поредния ни откровен разговор.
Този път от позицията: минало, настояще, бъдеще.

- Каква беше първата Ви работа в „Арсенал“?

- Фрезист на копирка. Но работих това само два месеца. Извика ме тогавашният директор и ми каза: „Как може инженер, завършил в Съветския съюз, да е работник? Ще те направим началник на смяна“. Започнах работа на смени, при цевите. Оттам - майстор производство, началник производствен отдел, началник на цех, в усвояването на пистолет „Макаров“, после ръководител на технологично бюро и инструментална екипировка, после заместник-директор по техническите въпроси. След това заминах за 3 години в Сирия. След като се върнах, създадох „Арсенал Инженеринг“ и 10 години бях негов директор. След това бях заместник-директор по търговските въпроси на „Арсенал“ и от 9-ти септември 1997 година съм изпълнителен директор на фирмата. Това е историята.

- Това ли е рецептата, господин Ибушев, един човек, един ръководител, да тежи на мястото си? Като извърви цялата стълбица - от най-ниското стъпало и стигне до върха? Без да прескача нива, стъпало по стъпало...

- Това е изключително полезно, според мен: един ръководител да е минал на практика по всички стъпалца на йерархията. Дотолкова, доколкото, оглеждайки се на всяко стъпало, във всички посоки, виждаш неща, които, ако си само на високото, няма как да ги видиш. Образно бих определил това като един кормчия на кораба „Арсенал“, само че в бурно море. Кормчията, ако не познава всички нива в кораба, ще вижда само вълните. Без да знае какво става на дъното, какво се случва. В моя случай

знам какво става и на дъното, и в средата, и какво се вижда от високото.

Отвъд вълните. Считам, че това е полезно, много полезно за един ръководител, но, за съжаление, това отнема много време, много труд, много енергия, много работа, за да разбереш какво се случва по всички нива: в икономически и в организационен план, в работата с хората от различните нива. В цеховете работят различни хора, хора на различни нива: от обикновен работник, през средни служители и стигнеш до един началник-цех. Всички те е важно да бъдат разбрани. Това са различни нива на управление и един ръководител трябва да знае всичко това. Да може да асимилира кой за какво отговаря, какви възможности има, къде може да се кривне не по правия

път, как може да упражниш съответното влияние и да ги вкараш в правия път всички хора от всичките тези нива. Така че - това е много полезно: да познаваш стълбичката, но отнема доста време в кариерата на един човек. Аз, докато стигна това ниво, на което съм сега, ми трябваха 40-45 години. Като възраст. И 20 години стаж в „Арсенал“ по стълбичката нагоре. Бил съм и подчинен, видял съм най- различни характери на началници. С кои съм бил съгласен, с кои не, е друг въпрос, но съм си изграждал една методология на мислене, една система на мое управление. Интересното е, че аз по характер съм такъв, че не чакам само да ми спускат задачи и да изпълнявам само това, което са ми спуснали - да правя само това, което се иска от мен в пряката работа. Инициативен съм и сам си създавам задачи, измислям, проектирам нови предизвикателства в работата, за мен и за моите подчинени. И съм движил в някакви посоки тези задачи, в рамките на моите възможности, в зависимост от управленските нива, които съм заемал.

Сега няма кой да ми спуска задачи, освен всичко, което ми подсказват интуицията, опитът от разговорите ми с чуждестранни клиенти, опитът ми от присъствието на най-големите световни изложения, където виждам постиженията на другите, пречупвам ги през призмата на възможностите на „Арсенал“, през кадрите, които имаме. За щастие, „Арсенал“ е една неповторима фабрика, един неотразим завод, с огромно количество супер добри специалисти и кадри. И, както се казва, всяко едно хрумване, на пръв поглед като идея, тук, в „Арсенал“, е възможно да се случи. Другаде може и да не може, но тук е възможно да се случи. В „Арсенал“ всичко може да се направи, стига да има главната идея.

Специалисти има за всичко, стига да има и ефективност.

Слава Богу, в годините, в които аз ръководя „Арсенал“, моят екип, основният ръководен екип, който не съм сменял, работи в невероятен синхрон. Разбира се, за да постигнем този невероятен синхрон ни трябваха няколко години, но... получи се. Всички работим съгласувано, без много излишни указания, всеки знае какво да прави и всеки си тежи на мястото. Благодарение на този основен ръководен екип считам, че „Арсенал“ не само върви напред. „Арсенал“ е това, което е... Разбира се, при нас изключително голямо влияние оказват международното положение, конюнктурата, взаимоотношенията между държавите, партньорите на пазарите, с които ние работим. Както е известно, ние работим основно на Близкоизточния пазар. Освен това, благодарение на фирмата „Арсенал 2000“, нашата търговска къща, работещите там момчета и момичета успяха да разширят нашите пазари, стигайки до Индия, Китай, Индонезия, до далечни държави, до които другите още не са се докоснали, а ние вече работим и там. Имаме възможност за гъвкава политика - дори при световни спадове и издигания за продажбите на оръжие и боеприпаси. Стараем се удара при спадовете да го смекчим, доколкото е възможно. И успяваме да го направим. Успяваме почти да изравним вълнообразното движение на пазарите нагоре и надолу. Разбира се, че не е възможно това да е на 100% , но колебанията са в рамките на поносимото. Това е част от успеха. Много фактори влияят на успеха. Изброих само най-важните.

Но за успеха влияние има и кадровият въпрос, който също е много важен.

„Арсенал полага много грижи за издигането на своите кадри на по- високо ниво: инженери, конструктори, проектанти и други. Не напразно именно от редиците на „Арсенал“ са най-многото студенти в Колежа на Техническия университет в Казанлък, създали сме им много добри условия на нашите студенти.

Помагаме и на ПГ „Иван Хаджиенов“, по отношение на практическото обучение, в дуалното обучение сме създали условия на младите кадри да се обучават при нас, да не се страхуват от машините с цифрово програмно управление, осигуряваме им възможност да работят и на трудов договор - на по-големите, правим всичко възможно, за да останат при нас. Да останат в Казанлък, за да работят в местната индустрия. Начинът, по който се решават кадровите проблеми, също е от съществено значение за просперитета на което и да е предприятие.

- Каква 95-та година изпраща „Арсенал“ и как се очертават следващите 95?

- Тази, 2019 година, в сравнение с изминалите две - 2018 и 2017 години, е малко по-слаба, но спадът тази година не е толкова драстичен, за да се усети от хората. Ние продължаваме да плащаме по-висока средна заплата в сектор „Машиностроене“ в сравнение с това, което е в страната. Продължаваме и с ваучерната си политика, изплащаме редовно ваучерите за храна, като три пъти в годината те са удвоени – вместо по 60 са по 120 лева: за Коледа, Великден и за празника на „Арсенал“. Отделно от това продължаваме и с подаръците ни за всеки един рожденик във фирмата - близо 10 хиляди торти на година. Продължаваме и да изпращаме по няколко хиляди души всяка година на безплатна почивка в морската ни база в Несебър, средно по над 2 хиляди са те за сезон, продължава и традицията ни да награждаваме най-добрите си работници всяка година. И тази година имаме в Алеята на славата нови 51 наши всеотдайни работници и служители, с които се гордеем. И за чийто труд – благодарим.

Стараем се да поддържаме и да помагаме и на Детско-юношеския футболен състав, на детската градина, която се намира на наша територия. Макар и общинска, голямата част от издръжката ѝ е за наша сметка, понеже в нея са основно деца и внуци на арсеналци. Не е от най-добрите годината, но и не бих казал, че е фатално лоша. В никакъв случай! Продължаваме с политиката си за подобрения на територията на дружеството. Преди дни открихме два основно изцяло ремонтирани стола за хранене, нови битови помещения, складови помещения. И това не са последните неща, които правим и ще правим. Продължаваме със социалната програма. Предстоят за откриване скоро и други нови обекти.

- ... а следващите 95 години?

- /Смее се./ Бих желал да ги видя следващите 95, но няма как да стане. Но аз се надявам, че основата, която положихме аз и екипът ми в „Арсенал“, следващите кадри след нас ще я продължат тази основа. И, дай Боже, с още по-ускорено темпо напред да вървят, да направят още по-добри неща. Ние започнахме от под нулата, но успяхме да стигнем до това положение. Следващите кадри трябва да продължат още нагоре, защото имат всички предпоставки за това. Животът си върви и си взема своето.

- ... следващите кадри... Имате предвид тези, които ще поемат след Вас?
Има ли кой да Ви наследи тук?

- Разбира се. Ние сме подготвили кадри във всички нива на управлението. Те знаят за какво става въпрос, подготвени са, друг е въпросът, че още не са влезли сериозно „в боя“.

А аз бих казал, че един кадър не се ли сблъска лице в лице с проблемите, когато знае, че зад гърба му вече няма кой, а не както е в момента, все още има гръб, чак тогава той ще разбере какво трябва да се прави. Но те имат съответната подготовка. Имаме кадри, които виждат какво ние правим като екип, как решаваме някои въпроси. Този опит те го имат. Когато отговорността им се качи на раменете, реакцията трябва да бъде напълно адекватна. Надяваме се, че сме ги подготвили както трябва.

Продължава на стр. 7

Николай Ибушев: ...ЕДНА НЕПОВТОРИМА ФАБРИКА

Продължение от стр. 6

- А кое е най-важното качество, г-н Ибушев, човек да стои на този стол, да оцелява в този бизнес, на тези пазари?

- Много е спорен въпросът. Лично аз си имам виждането, че на моя стол трябва да бъде човек, когото волю-неволю го сравнявам със себе си. Да разбира и от електроника, и от механика, и от оръжие, и от боеприпаси, и от други взривни вещества, пиротехника. Трябва да разбира и от хидравлика. С две думи - да разбира от най, най-важните дейности, които се упражняват в „Арсенал": автоматика, телемеханика... Считам, че аз имам доста добри познания по тези въпроси и че мога да разговарям с всеки един специалист на такъв език, че двамата да се раберем: кой какво предлага и какво искам аз. За съжаление, в настоящите условия много трудно може да израстне подобен специалист. Животът ми така ме блъскаше от ляво и отдясно... такива бяха времената, в които съм пораснал, но аз получих познания по всички тези направления. Сега съвременните младежи вървят повече по линията на готовите софтуерни решения, компютри, икономика, финанси. И управлението на такива производствени процеси вече започва да се измества в една друга плоскост, която аз лично одобрявам от една страна, но не считам, че тя е достатъчна за ръководене така, както примерно в момента се ръководи. Но, дай Боже, новостите да докажат своята ефективност в нова, друга посока, така че да компенсират до голяма степен непознаването на редица процеси, свързани с производството, които няма как, бидейки на студентската скамейка или в някое приложение пред компютъра ти да ги научиш. Най-малкото - взаимоотношенията между работещите на ниско ниво няма как да бъдат описани в някакво приложение.

Това трябва да си го видял, почувствал, преживял, да си бил „вътре",

част от него и да го усетиш. За да го разбереш. Това е важно, но не е единственото, което може да спъне една работа. Може би при новите поколения новите технологии биха компенсирали този опит, който аз имам. В крайна сметка важен е резултатът. Ако резултатът е добър, всичко ще бъде ОК. Има една приказка:

Победителите не ги съдят.

По какъв начин ще стигнат и са стигнали до победата, не е толкова важно. Важното е да има победа. Да има успех. Тогава е без значение по кой път си стигнал до него: дали през компютрите или през практиката, стигнал си. До успеха. И е важно този успех да е по-голям, все по-голям.

- На финала - трябва ли да бъдат спокойни работещите тук, в „Арсенал", за работата си, за доходите си ?

- Поне в обозримо бъдеще аз мисля, че могат да бъдат спокойни, защото „Арсенал" не работи ден за ден. „Арсенал е една огромна машина, която, имайки определена скорост, много трудно я губи. Да, и много трудно набира скорост. В момента „Арсенал" се движи не с максималната, но с една съвсем нормална скорост напред и нагоре.

Ще го кажа с онази добра метафора за „Арсенал": влакът отдавна е излязъл от тунела, може и да не вървим с ускоряващо темпо напред, но вървим стабилно. Мисля, че в скоро време няма какво да се случи - такова, което да обезпокои хората. Поне в обозримо бъдеще.

... влакът върви...

Влакът върви. Пуши.

Деляна Бобева

Към г-н Николай Ибушев:

С благодарност и респект за посветените десетилетия живот на една кауза - „Арсенал"!

С пожелание за здраве, щастие и споделени и отворени пътища!

За красивите празници!

С уважение:
Колективът на „Арсенал" АД

Спорт

Текст и снимки: **Миран Маденджиян**

И НАЙ-ДОБРИТЕ В СПОРТА СА ...?

Футболният отбор на Завод 5 при „Арсенал" АД - Казанлък за шести пореден път стана победител във фирмения турнир по футбол на дружеството. Турнирът е част от спортните игри, организирани в чест на 95-годишнината от установяването на фирма "Арсенал" в Казанлък.

Тимът на Завод 5 спечели турнира с актив от 17 точки.

На второ място се класира отборът на Инструменталния завод 6, с 15 точки, трети остана тимът на Завод 3 с 10 точки.

В турнира по волейбол, при отборно – мъже, победител е отборът на Завод 0, на второ място е тимът на Завод 5, трети се класираха волейболистите от Завод 1.

В женските гарнитури безапелационно първи в турнира по волейбол станаха представителките на Завод 2. За тях първото място е за четвърта поредна година.

Втори в дамската надпревара станаха волейболистките на Завод 5, а трети - на Завод 3.

В състезанието по народна топка шампиони са отборът на Завод 3, следван от тима на Завод 1, трети се нареди съставът на Завод 2.

Шампионът на футбол - отборът на Завод 5

Шампионът на волейбол - отборът на Завод 0

Шампионките на волейбол - отборът на Завод 2

РИЧАРД ГАТЛИНГ

Създателят на първата в света картечница

Ричард Гатлинг /1818 - 1903/ е американски изобретател и лекар. Защитил е повече от 50 патента. Най-известното му изобретение, обезсмъртило името му, е първата в света роторна (многоцевна) скорострелна картечница – с 300-500 изстрела в минута (и/min), а впоследствие с 3000 и/min. Създадена е през 1861 г.

Изобретателят е сред плеядата забележителни оръжейни конструктори, изпреварили своето време с мисълта и таланта си. Носител е на много медали от изложения. По време на Втората световна война военно-морският флот на САЩ дава на миноносеца тип DD-671 името «Гатлинг».

През 1961 г., по случай 100 г. от създаването на картечницата на Гатлинг, е издаден юбилеен медал.

Напълно реставрирани образци от картечницата „Гатлинг" са запазени в експозицията на Панорама „Плевенска епопея 1877 г.".

Изобретател по наследство. Ричард Джордан Гатлинг е роден на 12.09.1818 г. в окръг Хърфорд, щата Северна Каролина, в многолюдното фермерско семейство на Джордан и Мери Барнс Гатлинг. Имали 6 деца – 4-ма синове и 2 дъщери. Увлечението си по изобретателността Ричард наследил от баща си, който бил доста известен изобретател. От дете момчето му помагало за усъвършенстването на селскостопанската техника, а в юношеските си години Ричард изобретил сеялка за ориз. На 21 г., през 1839 г., изобретил витло за параходи. Броени дни преди това обаче патент за подобно изобретение получил Джон Ериксон.

През 1943 г. Гатлинг-младши представил ново изобретение – машина за отделяне на пшеничните зърна от класовете. Фермерите много я харесали и тя бързо намерила приложение в селскостопанската дейност в страната. Към 1845 г. 27-годишният изобретател бил вече достатъчно обезпечен човек.

Лекар без практика. След като той и сестра му се разболели от едра шарка, Ричард проявил интерес и към медицината. През 1850 г. завършил медицинския университет в Цинцинати, Охайо. Получил докторска диплома, но никога не се занимавал с лекарска практика. Много повече го интересували изобретенията.

Паралелно с изобретателската си работа, Гатлинг работил в окръжната служба, в строителството и търговията, преподавал в училище.

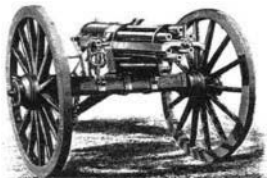
На 36 г. се преместил в Сейнт-Луис, Мисури. Разработил различни селскостопански машини: парен трактор, автоматизирана сееща машина, различни механично задвижвани сеялки и парни машини. Тези устройства извършили истинска революция в селското стопанство.

Семейството. Гатлинг имал вече достатъчно успешен бизнес и можел да помисли и за семейство. Преместил се в Индианаполис, Индиана. Там, през 1854 г., на 36 г., се оженил за 19 г. по-младата Джемайм Сандърс, дъщеря на виден лекар, с която имат 4 деца – Ричард, Робърт, Мери и Айда. Сестрата на съпругата му - Зерелда, била омъжена за губернатора на Индиана Дейвид Уолъс. Ричард станал активен член на неговата масонска ложа – под №23 на Центъра.

Гражданската война 1861-1865. В началото на войната, когато добре развитите индустриални северни щати воювали със селскостопанските южни щати, Гатлинг сериозно се занимавал с проблемите на военната техника. Огнестрелното оръжие тогава било изключително бавно, неефективно и лесно прегрявало. Изобретателят се замислил как да го усъвършенства, като използва създадения от самия него ротационен принцип при сеещите машини, но с друга концепция, за да може войникът ефективно да се противопоставя на десетки противници.

Той бил наясно, че огромната част от жертвите на Гражданската война са следствие от болестите, вървуващи на и около фронта. През 1877 г. Гатлинг пише: „Искаше ми се да създам такова оръжие, което, благодарение на скоростта, ще позволи с усилията само на един човек да се свърши работата, за която по-рано са били необходими 100 души. Тогава ще изчезне необходимостта от големи армии и, следователно, ще намалее броят на хората, подложени на тежестите на сраженията и болестите".

Картечницата на Гатлинг. И той успява през 1861 г. да изобрети точно такова оръжие. Създава в Индианаполис компанията „Гатлинг гън", от името на която патентова първата в света успешна роторна картечница с от 6 до 10 цеви, носеща името на изобретателя.

Картечницата на Гатлинг

Тя била привеждана в действие от мускулната сила на стрелеца и първоначално притежавала скорострелност 300-500 изстрела в минута. При по-късните модификации скорострелността е многократно увеличена.

Особеност на многоцевното скорострелно оръжие била револверната схема за разполагане на цевите, оригиналният механизъм за подаване на патроните и изхвърляне на гилзите. Новостта в конструкцията на Гатлинг се заключава не във въртенето на цевите (подобна система е реализирана по-рано в револверите) и не в многото цеви (напр. митралеза), а в системата за свободно подаване на патроните, което позволява да се води стрелба с висок темп.

Картечницата „Гатлинг" е снабдена с разположен отгоре магазин с гравитационно (без пружина) подаване на боеприпасите. В течение на цикъла на завъртане на блока на затвора на 360° всяка цев дава единствен изстрел, освобождава се от гилзата (докато е в долната точка) и зарежда нов патрон. За това време цевта се охлажда по естествен начин. Въртенето на цевите отначало става ръчно, но в началото на XX век се използва електрическо задвижване, при което се достига до 3000 изстрела в минута. Стрелбата може да се води, докато свършат патроните или докато патрон не заседне в цевта.

Приложението. Колкото и да е странно, с изключение на първите прототипи, картечницата не била използвана по време на Гражданската война. Гатлинг безуспешно се опитвал да заинтересова федералното правителство със своето изобретение, но поръчка за производството на 100 броя била получена едва през 1866 г. Тя била изпълнена от фирмата „Колт", която през 1897 г. се слива с компанията на Гатлинг.

Модел от 1895 г.

Изобретателят успял да организира производство на картечници с различни размери. Създал и картечница с електромотор, предшественик на автомата. Постепенно изобретението било оценено по достойнство не само в Америка. То получило голяма популярност и било прието на въоръжение в много армии и в Европа.

„Гатлинг" в Русия. Първата европейска страна, закупила първите 20 картечници на Гатлинг направо от заводите „Колт", била Русия. Закупил ги генерал-лейтенант Александър Горлов, на когото била възложена задачата да се заеме с модернизацията на артилерийското и ръчното въоръжение на Руската имперска армия. През 1863 г. представител на Ричард Гатлинг пристигнал в Русия и демонстрирал качествата на две 10-цевни и две 6-цевни картечници с по-голям калибър патрони. На ген. Горлов било възложено да преработи 10-цевната „Гатлинг" така, че да може да се използва с берданов патрон. Той направил и други малки промени: подобрил затвора, олекотил лафета и повишил надеждността на работа. През 1869 г. руското правителство взема решение модифицираният „Гатлинг" да се произвежда в заводите на Нобел в Санкт Петербург. Горлов, Барановски, Загоскин, Чегодаев и др. имат своя принос в създаването на няколко модела картечници на базата на системата на Гатлинг.

„Гатлинг" в Плевенската панорама. Когато започва Руско-турската Освободителна война 1877/78 г. с руската армия в България са доставени 24 картечници. За боеприпас били използвани берданови патрони 10.67 мм., масата им - 163.5 кг, а на лафета – 496 кг, далекобойност – от 1200 м . Използвали ги в отряда, воден от престолонаследника Александър Александрович в Русчук, при битката за Никопол начело с барон Николай Криденер и в решаващите боеве за Плевен, спечелени от генерал Тотлебен. Днес в експозицията на Панорама „Плевенска епопея 1877 г." могат да се видят запазени и напълно реставрирани екземпляри от картечница „Гатлинг". Те са част от най-богатата колекция в България от хладно и огнестрелно оръжие от втората половина на XIX век. Така картечниците „Гатлинг" – революционно за времето си изобретение, продължават да предизвикват интереса на посетители, специалисти и колекционери и у нас.

След Втората световна. Особена актуалност многоцевните системи придобиват по време на Втората световна война и след нея , когато прогресът на авиацията налага създаване на автоматични оръдия и картечници с висок темп на стрелба. Те можело да бъдат с електрическо, хидравлично, пневматично или газово задвижване, а захранването се осъществявало с помощта на патронни ленти или барабанни магазини.

Артилерийските, авиационните и стрелкови системи с въртящ блок на цевите и днес продължават да се наричат „Схема на Гатлинг", например: 20-мм шестцевно оръдие M61 „Вулкан" с темп 6 000 и/min, 30-мм седемцевно оръдие GAU-8 Avenger, 7,62-мм шестцевна картечница M134 „Миниган", руското 23-мм шестцевно авиационно оръдие ГШ-6-23 и др. В Русия е създадено роторно авиационно оръдие с темп 25 000 и/min . Калибърът на оръдията започва от 20 мм и нагоре. Главното отличие на артилерийските системи по схемата Гатлинг от другите е високата скорострелност - 300-12000 изстрела в минута, достигната основно заради равномерното разпределение на натоварването върху всички цеви на оръдието по време на изпълнение на един цикъл и решения проблем с прегряването. Опит за създаване на 23 mm роторна зенитна система е правен и в „Арсенал" в началото на 70-те години. Новото в нея е било подаването на боеприпасите с налентовани патронници от стъклопластик. „Гатлинг"-ите продължават да се използват на военни кораби като средство за ПВО.

Други изобретения на Гатлинг. След като се оттеглил от оръжейното производство, изобретателят записал в биографията си още редица изобретения: усъвършенствал велосипеда като средство за придвижване; създал механизъм за почистване на сурова вълна с пара; патентовал изобретения за тоалетните; експериментирал с използването на сгъстения въздух; изобретил една от оръжейните сплави, също и самоходен плуг с парен двигател и др. Към края на живота си се върнал в Сейнт Луис и основал компания за производство на плугове и трактори. През 1891 г. бил избран за първи президент на новосъздадената Американска асоциация на изобретателите. Заемал тази длъжност 6 години.

Юбилейният медал по случай 100 г. от създаването на „Гатлинг"

Този човек нямаше равен на себе си. Голяма част от състоянието си Гатлинг вложил в не съвсем успешни инвестиции в няколко държави. Въпреки това към момента на смъртта си бил доста богат човек.

През 1903 г. той пътувал до Ню Йорк, за да посети патентното си агентство. Отседнал при дъщеря си. Починал в дома ѝ на 26 февруари с. г. Бил погребан в гробището Кроун Хил в Индианаполис.

Списание Scientific American пише след смъртта на изобретателя: «Този човек нямаше равен на себе си по доброта и сърдечност. Струваше му се, че, ако войната стане още по-ужасна, то народите най-накрая ще изгубят желание да посягат към оръжието».

Мария Рашкова

Консултант –
инж. Николай Куцаров

За връзка с редакторите на "Трибуна Арсенал":
Редакция: e-mail: tribuna.arsenal@gmail.com
Деляна Бобева: 0882 98 70 13, e-mail: didab@abv.bg
Диана Рамналиева: e-mail: diana_ramnalieva@abv.bg
Юлия Младенова: 0882 98 70 14
Мария Рашкова: 0882 98 70 12; Първолета Петкова: 5 74 55